

קובץ לימוד

מאמרי ברית מילה

מאמר בעצם היום הזה

תורה אור לך לך

מאמר אשרי תבחר

אור ליום וערב שבת קודש פרשת חיי שרה, כ"ז מרחשון ה'תשט"ז

עם ניקוד, תרגום והסבר בצרפתית

FASCICULE D'ÉTUDE

MAAMARIM SUR LA BRIT MILA

Maamar « Béétseme Hayom Hazé »

Torah Or Le'h Lé'ha

Maamar « Achrei Tiv'har »

Vendredi soir Parachat 'Hayé Sarah,

26 Mar 'Hechvan 5716

Ponctués en hébreu, traduits et expliqués en français

PRÉFACE

Chalom Ouvera'ha,

C'est avec joie et remerciements envers Hachem que nous vous proposons ce feuillet d'étude hebdomadaire réalisé par le Beth Habad de Bonneuil.

Il est composé de deux Maamarim en hébreu ponctués pour pouvoir s'exercer à lire le texte d'origine ainsi que leur traduction et adaptation.

Puisse la diffusion des sources de la 'Hassidout hâter la délivrance complète et immédiate, Amen !

Le Beth Habad de Bonneuil

פירוש גדולה מילה היא בחינת המילה הגדולה
 שִׁמְלַמְעֵלָה לְמִטָּה (ענין במקדש מלך על הזוהר חלק ג' דף רל"ג עמוד ב'
 ובלקוטי תורה פרשת קדושים בטעמי מצות מענן גדולה מילה) שִׁמְלַמְעֵלָה ה' אֵת
 לְבָבָהּ וְלָכֵן נִכְרְתָה בִּי"ג בְּרִיתוֹת פִּירוּשׁ פִּדְוֵעַ שְׁעָנִין
 הַכְּרִיתִת בְּרִית הוּא לְמַעַלָּה מִן הַשָּׁכֵל וְהַדְעַת עַל דָּרָךְ
 ב' אוהבים שעושים ברית להיות אוהבים זה
 עם זה דהיינו שיוכרח להיות אוהבו אף אם לא ה'ג'
 נמשך אצלו אהבה זו אליו אחר כך מצד השכל והדעת
 מכל מקום מכריח את עצמו לאהבה בבחינה שלמעלה
 מהשכל והדעת. וכך פדי להיות גילוי והמשכה בחינת
 מילה הגדולה הנ"ל (שהוא בחינת מה רב טובה כו')
 הוא על ידי י"ג מדות הרחמים שהן למעלה מהחכמה
 והשכל ולכך היא למעלה מבחינת שם הוי"ה ולמעלה
 מבחינת תורה (כמו שיי"ג מדות הרחמים הן בחינות
 שלמעלה מהתורה ולכן שם הוא סליחת עון) ועל זה
 נאמר עד יעבור עמך הוי"ה פירוש עד יעבור בבחינה
 שלמעלה משם הוי"ה (וגם ביי"ג מדות הרחמים פתיב
 ויעבור כו'). והנה בנה יובן ענין שאברהם קיים כל
 התורה כולה עד שלא ניתנה ולא קיים מצות מילה
 מפני שרצה להגיע לאותה מילה גדולה שלמעלה
 למטה. ולכך קיים כל התורה כולה שלמטה מאותה
 מילה ואחר כך זכה לאותה מילה גדולה שלמעלה.
 וזהו שפתוב נמול אברהם ולא פתיב וימל את עצמו
 כמו שפתוב תחלה גבי מילת ישמעאל ומקנת כספו
 דכתיב וימל כו' לפי שהיא המילה שלמעלה פדכתיב
 ומלתם את ערלת לבבכם אבל אברהם זכה לגילוי
 בחינת וימל ה' את לבבך על פן נאמר נמול אברהם
 כו'. וזהו בעצם היום הזה נמול פירוש בעצמיות של
 היום הזה ויום הזה הוא היום שכולו ארוך שכולו טוב
 כו'. והעצמיות של היום הזה הינו אותו הגילוי הגדול
 שיהי' לעתיד לבוא גילוי בחינת רב טובה וזהו שכולו
 טוב וכשנתגלה לו בחינת העצם של היום הזה אז
 נמול אברהם כו'.

בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה נִימּוֹל אֲבְרָהָם וְגו'. לְהַבִּין הַקּוּשֵׁיא
 שְׁנִזְכָּר בְּסִפְרִים מִפְּנֵי מָה לֹא מָל אֲבְרָהָם אֵת
 עַצְמוֹ קוֹדֵם מֵאַחַר שְׁקִיּוּם כָּל הַתּוֹרָה כּוּלָּה עַד שְׁלֹא
 נִיתְּנָה וְאִפִּילוּ עִירוּבֵי תַבְשִׁילִין. וְלִהְיִין זֶה צָרִיף
 לְהַקְדִּים תְּחִלָּה עֲנִין הַמִּילָה דִּהְנֵה פְתִיב לֹא בְשָׂמִים
 הִיא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשְּׂמִימָה רְאִשֵׁי תִיבּוֹת מִילָה
 וְסוֹפֵי תִיבּוֹת הוּי"ה. וְהַעֲנִין דִּהְנֵה תְּחִלָּה פְתִיב וּמְלָתֵם
 אֵת עֲרֵלֹת לְבַבְכֶם וּכְתִיב וּמָל ה' אֶלְקֵיךָ אֵת לְבַבְךָ
 וּפִירוּשׁ שֵׁישׁ ב' בְּחִינּוֹת מִילָה הָאֵחָת הִיא מְלִמְטָה
 לְמַעַלָּה שְׁצָרִיכִים אָנוּ לְמוֹל אֵת עֲרֵלֹת הַלֵּב וְהוּא עֲנִין
 הַתְּשׁוּבָה כְּמוֹ שְׁפָתוֹב וְשִׁבְתָּ עַד הוּי"ה אֶלְקֵיךָ בְּקִיּוּם
 הַתּוֹרָה וּמִצּוֹת וְאָמְרוּ רַז"ל אִם יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂין תְּשׁוּבָה
 נִגְאָלִין וְאִם לֹא אִין נִגְאָלִין. וְאַחַר קְבוּץ גְּלוּיֹת פְּתִיב
 וְהִבִּיאָה אֵל הָאָרֶץ וְהִטִּיבָהּ כו'. וְהוּא הַמִּילָה
 שְׁמִלְמַעֲלָה לְמִטָּה וּמָל ה' אֵת לְבַבְךָ (וְזֶהוּ וְהִטִּיבָהּ
 מֵאַבוֹתֶיךָ בְּחִינַת מָה רַב טוֹבָה אֲשֶׁר צָפַנְתָּ כו' פִּי
 בְּמִשָּׁה שְׁנוּלֵד מֵהוּל פְּתִיב וּתְרָא אוֹתוֹ פִּי טוֹב הוּא כו')
 וְהִינּוּ שְׁבַחֲנִית מִילָה רֵאשׁוֹנָה שְׁמִלְמַטָּה לְמַעַלָּה הִיא
 אֲתַעְרוּתָא דְלַתְמָא וְהֵאֲתַעְרוּתָא דְלַעִילָא הוּא הַגְּלוּי
 בְּחִינַת וּמָל ה' אֵת לְבַבְךָ כו'. וְהֵנָּה עַל מִילָה שְׁנִי' הַזֹּאת
 שִׁיְהִי' לְאַחַר קְבוּץ גְּלוּיֹת וְלְאַחַר קִיּוּם הַתּוֹרָה כּוּלָּה
 פְּתִיב מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשְּׂמִימָה רְאִשֵׁי תִיבּוֹת מִילָה שְׁהִיא
 לְמַעַלָּה מִבְּחִינַת הַתּוֹרָה פִּי עַל הַתּוֹרָה נֵאמַר לֹא
 בְשָׂמִים הִיא שְׁהִיא נִשְׁפָּלֵת לְמִטָּה דְנוֹקָא וְכַנּוֹזָר בְּגִמְרָא
 שְׁאָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אִין מִשְׁגִּיחִין בְּבֵת קוֹל מִפְּנֵי שְׁאִין
 הַתּוֹרָה בְשָׂמִים פִּי אִם לְמִטָּה הִימְנָה וְנִקְרָאת תּוֹרַת
 הוּי"ה פִּי שֵׁם הוּי"ה יו"ד צְמָצוּם ה' הַתְּפִשְׁטוֹת ו'
 הַמְשָׁכָה כו' שְׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁכָה לְמִטָּה אֶבֶל מִילָה
 הַנִּלְ הִיא לְמַעַלָּה מִשֵּׁם הוּי"ה עַד שְׁהִיא בְּרֵאשֵׁי
 תִיבּוֹת וְשֵׁם הוּי"ה הוּא בְּסוֹפֵי תִיבּוֹת וְעַל פֶּן הִיא
 מִבְּחִינַת וּמְדַרְגַּת הַשְּׂמִימָה. וְלְמַעַלָּה מִבְּחִינַת הַתּוֹרָה
 שְׁנִשְׁפָּלָה לְמִטָּה מִבְּחִינַת שְׂמִים אֵלּוּ. וְעַל זֶה אָמְרוּ
 רַז"ל גְּדוּלָּה מִילָה שְׁנִכְרְתוּ עָלֶיךָ שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה בְּרִיתוֹת.

BÉETSEME HAYOM HAZÉ NIMOL AVRAHAM

TORAH OR

Adaptation et traduction libre

1.

« En pleine journée Avraham se circoncit etc. »

Différents livres s'interrogent sur la raison pour laquelle Avraham dut attendre l'ordre de D.ieu pour se circoncir. Pourtant, Avraham accomplit toute la Torah avant qu'elle ne soit donnée, y compris ce que les Sages n'instaurèrent que plus tard comme le « Irouv Tavchiline » ?¹

Pour répondre à cette question, nous allons tout d'abord essayer de mieux comprendre l'idée de la circoncision. Le verset dit : « Mi yaalé lanou hachamaïma », « qui pourra nous faire monter au ciel ? »,

- la première lettre de chacun de ces quatre mots est : « Meme », « Youd », « Lamed », « Hé ». Ces quatre lettres composent le mot « Mila », circoncision
- la dernière lettre de chacun de ces quatre mots est : « Youd », « Hé », « Vav », « Hé ». Ces quatre lettres composent le nom de D.ieu, « Havaya ».

2.

Nous pouvons nous interroger au sujet des deux versets suivants qui ont l'air contradictoires :

Un verset dit : « **vous** circoncierez l'excroissance² qui recouvre votre cœur » et un autre dit « **D.ieu** circonciira ton cœur »³ ?

Il existe en effet deux stades de « circoncision » :

- Le premier stade doit être effectué par l'homme lui-même, « une action du bas vers le haut »⁴. Il s'agit d'un élan de « Téhouva », retour vers D.ieu, comme le verset dit « tu reviendras chez l'Éternel ton D.ieu », ce qui s'effectue en accomplissant la Torah et les Mitsvot. À ce sujet, nos Sages disent « si les juifs font « Téhouva », ils seront libérés et sans cela, ils ne le seront pas ».

¹ Ndt : s'il en est ainsi, en quoi la circoncision est-elle différente pour qu'Avraham doive attendre l'ordre de l'effectuer ?

² Ndt : la circoncision symbolise ici, le retrait du mal qui se trouve en nous.

³ Ndt : est-ce D. ou nous-mêmes qui devons « circoncir » le mal se trouvant en nous ?

⁴ Ndt : cette expression signifie un effort que l'homme doit faire ou quelque chose se trouvant dans un niveau inférieur à élever vers un niveau supérieur.

- Le second stade est effectué par D.ieu lui-même. À ce sujet, le verset dit qu'après la réunion des exilés, « Kibboutz Galouyoth », « Il⁵ t'amènera sur terre et te prodiguera du bien etc. ». Le « bien » dont nous parlons dans ce verset est le second stade de « Mila », la circoncision que D.ieu va effectuer, « un travail effectué du haut vers le bas⁶ », « D.ieu circonci- ra ton cœur ». (C'est le sens de ce que le verset dit « Il te prodiguera un plus grand **bien** qu'à tes ancêtres », Il nous donnera la dimension de « ô combien est grand le **bien** qui est actuellement caché et que Tu nous réserves pour l'avenir etc. ». Nous pouvons également remarquer au sujet de Moché, qui était circonci- s de naissance, que le verset dit : « elle vit qu'il était **bon** etc. »)⁷.

Le premier stade de circoncision s'effectue par l'homme lui-même, « un réveil d'en bas », « du bas vers le haut ». Le second stade s'effectue par D.ieu, « un réveil d'en haut », le dévoilement de ce que nous dit le verset « D.ieu circonci- ra ton cœur etc. ».

3.

Nous allons à présent mieux saisir le sens du verset cité plus haut : « qui pourra nous faire monter au ciel ? ». Les premières lettres de chacun des quatre mots forment le mot « Mila » et les dernières, le nom d' « Havaya » :

- le mot « Mila », circoncision, formé par les initiales des quatre mots, fait référence au second stade de « Mila », celui qui est effectué par D.ieu, après qu'ait eu lieu « la réunion des exilés » et après que la Torah ait été accomplie en intégralité sur terre. C'est à ce propos qu'il est dit « qui peut nous faire monter dans le ciel ? ». En effet, la Torah se trouve sur terre puisque Rabbi Yéochoua nous enseigne « on ne prend pas en compte un écho divin pour trancher la loi juive », la Torah ne se trouve pas dans le ciel⁸ en haut, mais sur terre en bas. C'est aussi la raison pour laquelle la Torah s'appelle la « Torah d'Havaya », car en effet, le nom de D.ieu « Havaya » s'écrit « Youd », « Hé », « Vav », « Hé » et chacune de ces lettres représente les quatre étapes fondamentales nécessaires à la création de toute chose :
 - le « Youd » représente la contraction, « Tsimtsoum »⁹
 - le « Hé » représente le développement, « Hitpachtouth »¹⁰
 - le « Vav » représente la procuration vers le bas, « Hamcha'ha » etc.¹¹

⁵ Ndt : le verset fait référence ici à D.

⁶ Ndt : cette expression signifie soit une intervention en bas venant d'en Haut, soit des lumières supérieures que l'on attire en bas.

⁷ Ndt : nous constatons donc que le mot « Tov », bon, a un lien avec la « Mila », circoncision.

⁸ Ndt : d'où provient l'écho divin.

⁹ Ndt : à savoir le passage d'une lumière d'une dimension « Eine Sof », illimitée, à une dimension limitée. La première apparition de cette lumière dans la dimension limitée se fera sous forme d'un point ressemblant à un « Youd ».

¹⁰ Ndt : cette lumière doit ensuite passer un premier stade de développement, le « Hé ».

¹¹ Ndt : la quatrième étape est le dernier « Hé », il s'agit du second développement « Hitpachtouth ».

Ce sont les quatre lettres représentant les lumières **de la « Hichtalchélouth »**, l'enchaînement des mondes. C'est de cette lumière dont la Torah est dotée, « Torat Havaya », la Torah de « Havaya ».

Cependant, le niveau de la « Mila » provient **« d'au-dessus de la Hichtalchélouth »**, au-dessus du niveau de la Torah qui elle, est descendue à un niveau inférieur à celui de « Chamaïm », le ciel. C'est pour cela que les lettres du mot « Mila » se trouvent en **tête** de mot, car celle-ci provient du niveau du ciel¹², alors que les lettres formant le nom « Havaya »¹³ se trouvent **en fin de mot**¹⁴.

4.

C'est à propos de ce deuxième stade de circoncision, à propos duquel nos maîtres ont dit : « **grande** est la « Mila », circoncision, au sujet de laquelle ont été contractées treize alliances ». Le mot « **grande** » fait référence à la grande « Mila », circoncision, à savoir celle que D.ieu va opérer « du haut vers le bas », « c'est D.ieu Lui-même Qui circondera le cœur ». C'est pour cela que treize alliances furent contractées à son sujet : en effet, une alliance représente un lien qui se crée au-dessus d'un choix basé sur l'intellect et la raison, à l'image de deux personnes qui s'aiment et qui contractent une alliance de s'aimer pour toujours. Cela implique que si l'un des deux ne ressent pas une émotion d'amour lorsqu'il passe par le canal de l'intellect et de la raison, il se forcera toutefois à aimer la deuxième personne en basant cette émotion sur quelque chose qui dépasse l'intellect et la raison.

Il en va de même concernant le second stade de « Mila », circoncision. Afin que ce niveau puisse être attiré et se dévoiler ici-bas (le niveau de « grand est le bien caché que Tu réserves etc. »), cela doit passer par le canal des treize¹⁵ attributs de miséricorde¹⁶ qui se trouvent également dans une dimension supérieure à la sagesse, « Ho'hma »¹⁷ et l'intellect et qui sont donc au-dessus de la dimension du nom d' « Havaya » ou de celle de la Torah (c'est la raison

¹² Ndt : comme le verset dit : « qui pourra nous faire monter au ciel ? »

¹³ Ndt : qui est la lumière dont la Torah est dotée

¹⁴ Ndt : la Torah, quant à elle, est du niveau de la terre

¹⁵ Ndt : les treize alliances citées par nos Sages font aussi allusions aux treize attributs de miséricorde.

¹⁶ Ndt : les treize attributs de miséricorde sont ceux que D. a récités devant Moché à la suite de la faute du veau d'or, afin de lui enseigner un moyen d'évoquer la miséricorde divine même si cela n'est pas mérité ou logique, « au-delà de l'intellect et de la raison ». Ces attributs sont souvent récités dans l'année et commencent par les mots « Hachem, Hachem Kel Ra'houm » etc. On les compare à des cheveux, car effectivement, l'une des caractéristiques du cheveu est que même s'il est attaché à sa source, le fait de le couper ne causera aucune douleur, ce qui réunit deux opposés en même temps :

- il tire sa source dans l'os, ce qui symbolise dans notre cas une lumière cachée qu'on ne peut voir, « au-dessus de la Hichtalchélouth »
- quand il apparaît à l'extérieur, il réussit à se contracter à un tel point qu'on pourrait penser qu'il ne vient pas d'une source si élevée qui est cachée et pour preuve, si on le coupe, cela ne cause aucune douleur.

¹⁷ Ndt : être à un niveau au-dessus de la « 'Ho'hma », sagesse, est une expression employée lorsque l'on veut exprimer un niveau qui est supérieur à la « Hichtalchélouth », le système de la création. En effet, la « 'Ho'hma » est la première sphère et le premier stade de dévoilement de la « Hichtalchélouth ».

pour laquelle les treize attributs de miséricorde ont la possibilité de pardonner une personne ayant transgressé un interdit de la Torah, car ils sont à un niveau supérieur).

Il existe un autre verset qui fait lui aussi allusion à ce niveau supérieur au dévoilement du nom de « Havaya ». Le verset dit : « jusqu'à ce que Ton peuple passe, Havaya », ce qui peut également signifier que le peuple est passé au-dessus du nom d' « Havaya » (les treize attributs de miséricorde sont d'ailleurs eux aussi introduits par le terme « Vayaavor », signifiant « Il est passé »).

5.

On peut à présent expliquer la raison pour laquelle Avraham accomplit toute la Torah avant-même qu'elle ne soit donnée, à l'exception de la « Mila », circoncision, pour laquelle il attendit que cela **viene de D.ieu**, car il voulait atteindre le niveau de la « grande Mila », le second stade de la circoncision qui vient « **de haut en bas** ».

Il accomplit donc dans un premier temps **toute la Torah** qui est en lien avec les niveaux **d'en bas**¹⁸, puis il mérita ensuite le niveau de **la grande Mila** qui provient **d'en haut**¹⁹.

C'est également la raison pour laquelle le verset dit « il a été circoncis », et non « il s'est circoncis » à l'instar de ce qui est dit au sujet de la circoncision d'Yichmaël ainsi que de ses serviteurs, au sujet desquels il est dit « il a circoncis etc. » :

- en effet, le niveau de circoncision des serviteurs et d'Yichmaël était le premier stade de la circoncision, sur laquelle il est dit « **vous** circoncirez l'excroissance qui recouvre votre cœur ».
- en revanche, Avraham mérita d'atteindre le second stade de la circoncision cité par le verset « **D.ieu** circoncira ton cœur ».

C'est la raison pour laquelle au sujet d'Avraham, il est dit : « **il a été** circoncis » et non « **il s'est circoncis** », car ce niveau vient d'en Haut et n'est pas le produit de l'action de l'homme.

C'est aussi le sens du verset « Béétsem Hayom Hazé », « en ce jour », « en pleine journée, il a été circoncis » :

- « Hayom hazé », ce jour, fait référence au « jour qui sera intégralement long et bon »²⁰
- « Béétsem » signifie l'essence, il s'agit de l'essence de la dimension de « ce jour » qui se dévoila.

C'est lorsque se dévoila le niveau de « l'essence de ce jour », à savoir le grand dévoilement qui aura lieu dans le « Olam Haba », les temps futurs, le niveau auquel fait référence le verset lorsqu'il dit « Ton grand bien »²¹, c'est alors qu'« Avraham » fut circoncis et qu'il atteint le second stade de la circoncision, « **la grande Mila** ».

¹⁸ Ndt : cela fait référence à la lumière qui se dévoile dans la création, « Hichtalchélouth ».

¹⁹ Ndt : le niveau de lumière qui est au-dessus de la création, « Hichtalchélouth ».

²⁰ Ndt : cela fait référence à l'époque des temps futurs, « Olam Haba ».

²¹ Ndt : extrait du verset cité plus haut « ô combien est grand le bien qui est actuellement caché et que Tu nous réserves pour l'avenir etc. ».

בס"ד.

פְּתַח דְבָר

לקראת יום הבהיר ח"י ניסן, יום הולדתו של כבוד קדושת הרב הגאון והרב
החסיד וכו' המקובל מורנו ורבינו ר' לוי יצחק ז"ל שניאורסאהן, אביו של – יבדל
לחיים טובים – כבוד קדושת אדמו"ר שליט"א (בשנת תרל"ח) ותחילת שנת הצדי"ק
לכניסת כבוד קדושת אדמו"ר שליט"א לבריתו של אברהם אבינו עליו השלום,
לאורך ימים ושנים טובות –

הננו מוציאים לאור את המאמר דבור המתחיל אשרי תבחר ותקרב גוי' שאמר
כבוד קדושת אדמו"ר שליט"א באור ליום ו' ערב שבת קודש פְּרַשַׁת חַי שָׂרָה כ"ו
מרחשון ה'תשט"ז.

מערכת „אוצר החסידים”

ועש"ק ועחה"פ, שנת ה'תנש"א (הי' תהא שנת אראנו נפלאות).

שנת הצדי"ק להולדת כ"ק אדמו"ר שליט"א

ברוקלין נ.י.

בס"ד. אור ליום וערב שבת קודש פְּרֻשֶׁת חַיֵּי שָׁרָה, כ"ו מִרְחֶשֶׁן ה'תשט"ז*

אֲשֶׁרֵי תִבְחַר וּתִקְרַב יִשְׁכּוֹן חֲצָרֶיךָ וְשִׁבְעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ קְדוֹשׁ הַיְכָלְךָ¹, הַגָּה פְּסוּק
זֶה אוֹמְרִים לִפְנֵי בְרִית מִילָה, כְּדֹאֵיתָא בְּסִידוּר סֵדֶר הַמִּילָה. וְהַמְקוֹר לְזֶה הוּא מֵה
שְׁפָתוֹב בַּזְהַר² חֲסִידֵי קַדְמָאֵי כּוּי כַּד מְקַרְיבִין בְּנֵייהוּ לְקַרְבָּנָא דָּא פְתַחֵי וְאָמְרֵי
(=חֲסִידִים הַקּוֹדְמִים (הֶרְאֻשׁוֹנִים) פֶּאֶשֶׁר הָיוּ מְקַרְיבִים אֶת בְּנֵיהֶם לְקַרְבֹּן זֶה (בְּרִית מִילָה) הָיוּ פּוֹתְחִים
(=מִתְחִילִים) וְאוֹמְרִים): אֲשֶׁרֵי תִבְחַר וּתִקְרַב יִשְׁכּוֹן חֲצָרֶיךָ וְכוּי. [וְהַגָּם שֶׁבַּזְהַר שָׁם
חֲסִידֵי קַדְמָאֵי כּוּי, כָּתַב זֶה אֲדַמוּ"ר הַזְּקֵן בְּסִידוּרוֹ³, וְשֶׁהוּא דָּבָר הַשְּׁנֵה לְכָל נֶפֶשׁ].
וּבִיאוֹר הַשְּׁיִיכוֹת דְּפְסוּק זֶה לְבְרִית מִילָה הוּא, דְּבְפְסוּק זֶה נִמְנִים ד' עֲנִינִים, חֲצָרֶיךָ
לְשׁוֹן רַבִּים שְׁמֵי בְּחִינוֹת חֲצָר⁴, בֵּיתְךָ וְהַיְכָלְךָ. וְסֵדֶר הָעֲנִינִים בְּהַפְסוּק הוּא מְלֻמָּטָה
לְמַעְלָה. כְּדֹאֵיתָא בַּזְהַר שָׁם, בְּקַדְמֵיתָא חֲצָרֶיךָ לְבַתֵּר בֵּיתְךָ וּלְבַתֵּר הַיְכָלְךָ, דָּא
פְּנִימָאָה מִן דָּא וְדָא לְעֵילָא מִן דָּא (=בְּהַתְחַלָּה: "חֲצָרֶיךָ", וְאַחֵר כָּף: "בֵּיתְךָ", וְאַחֵר כָּף "הַיְכָלְךָ", זֶה
פְּנִימָה מִזֶּה, וְזֶה לְמַעְלָה מִזֶּה). וַיֵּשׁ לֹאמֵר, שְׁד' עֲנִינִים אֵלֶּה הֵם כְּנֻגְדֵי ד' עוֹלָמוֹת אֲצִילוֹת
בְּרִיאָה יִצְרָה עֲשִׂי' (כְּדִלְקַמֵּן סְעִיף ו'). וְלָכֵן אוֹמְרִים פְּסוּק זֶה קוֹדֵם הַבְּרִית, כִּי עַל
יְדֵי הַמִּילָה הוּא הַמְשַׁכָּה וְשֶׁלְמַעְלָה מֵהַשְּׁתַּלְשְׁלוֹת, וּבְכַדֵי שְׁתַּהֲי' הַמְשַׁכָּה זֶה צְרִיכָה
לְהִיֹּת תְּחִלָּה הַשְּׁלִימוֹת דְּהַשְּׁתַּלְשְׁלוֹת (ד' עוֹלָמוֹת) כְּדִלְקַמֵּן (סְעִיף ז').

ב) וְהָעֲנִינֵן הוּא, דְּהַתְחִילוֹק בֵּין חֲצָר וּבֵית (כְּפִשׁוּטֵם) הוּא, דְּבֵית הוּא דִּירַת אָדָם
וּבְחֲצָר נְמַצָּאִים הַבְּהֵמוֹת וְהָעוֹפוֹת, כְּדֹאֵיתָא בְּמִשְׁנֵה⁵ הֵי' מְעַמִּיד בְּהֵמָה בְּחֲצָר כּוּי
וּמַגְדֵּל תְּרַנְגוּלִים⁶. וּבְחֲצָר עֲצָמוֹ שְׁנֵי סוּגִים, חֲצָר מְקוֹרָה וְחֲצָר שְׁאִינוֹ מְקוֹרָה.
דְּהַתְחִילוֹק בֵּין חֲצָר מְקוֹרָה וְחֲצָר שְׁאִינוֹ מְקוֹרָה הוּא גַם בְּהַלְכָה, דְּחֲצָר שְׁאִינוֹ
מְקוֹרָה (כְּשֶׁהוּא יוֹתֵר מְסֹאֲתִים) מְדֹאֹרְיֵיתָא הוּא רְשׁוֹת הַיְחִיד אֲכָל מְדַבְּרֵי
סוּפְרִים הוּא כְּכַרְמְלִית לְפִי שְׁדוּמָה לְרְשׁוֹת הַרְבִּים⁷, וְחֲצָר מְקוֹרָה הוּא רְשׁוֹת
הַיְחִיד גַּם מְדַבְּרֵי סוּפְרִים⁸. וְהַתְחִילוֹק בֵּינֵיהֶם בְּפִשְׁטוֹת, דְּשְׁמִירַת הַבְּהֵמוֹת הִיא גַּם
בְּחֲצָר שְׁאִינוֹ מְקוֹרָה [וְצָרִיךְ רַק שְׁתַּחֲצָר יְהִי' מוּקָף מְחִיצוֹת], וְשְׁמִירַת הָעוֹפוֹת
(שְׁיִכוּלִים לְפָרוֹחַ עַל גְּבֵי הַמְּחִיצוֹת) הוּא בְּחֲצָר מְקוֹרָה דְּנֻקָּא.

* מאמר זה אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א (בחדרו הקי) ב"וואכנאכט" אצל נכדו של הרה"ג והרה"ח הווי"ח אי"א נוי"נ מוה"ר אפרים אליעזר [ז"ל] הכהן יאלעס. המו"ל.

- 1) תהלים סה, ה.
- 2) ח"א צד, ב. הובא בט"ז יו"ד הלי מילה סי' רסה ס"ק יב. וראה גם של"ה מס' חולין קטז, ב.
- 3) וכ"ה בכ"כ סידורים.
- 4) ראה זהר שם "חצריך ודאי תרי".
- 5) ב"ב נו, א.
- 6) ביאורה"ז להצ"צ ע' ת. ושם, דוהוי השייכות דחצר לחציר*, כי חציר הוא מאכל בהמה.
- 7) שו"ע אדה"ז או"ח הלי שבת ר"ס שנה. וש"נ.
- 8) בשו"ע אדה"ז שם ס"ה "וחצר אפילו יש בו כמה מילין מותר לטלטל בכלו" – כי שם מדבר בחצר שהוקף לדירה, שהוא כמו בית והגדר ד"חצר" הוא – חצר שאינו מוקף לדירה. ולהעיר מזה שהשיעור דבית סאתיים בקרפף הוא כי חצר המשכן (שלא הי' מוקף לדירה) הי' בית סאתיים וטלטלו בכלו (שו"ע שם ס"ב-ג) – הרי שהגדר דחצר הוא חצר שאינו מוקף לדירה, וכשהוא יותר מסאתיים הוא (מד"ס) ככרמלית.
- 8) ראה תוספות ד"ה אלא עירובין ז, א.

* ס' השרשים - הובא בביאורה"ז שם. ובביאורה"ז שם מוסיף "בישעי' סימן ל"ד (פסוק יג) מצינו חצר נקרא "חציר".

ויש לבאר זה על פי מה דאיתא בגמרא⁹ בהמה שנבראת מן היבשה הכשרה בשני סימנים כו' עוף שנברא מן הרקק הכשרו בסימן אחד. ומבואר במקום אחר¹⁰, דבהמה שנבראת מן העפר (יבשה) שלכן יש לה חיות בריא וחקק¹¹, רומז על נפש הבהמית כמו שהיא בתוקף הגסות. ולכן הכשרה הוא בשני סימנים. ועוף שנברא מן הרקק, מים ועפר, רומז על נפש הבהמית כמו שהיא בדקות. ולכן הכשרו בסימן אחד. ובפרטיות יותר, בהמה היא נפש הבהמית (עצמה), שהיא ממדריגות תחתונות דנוגה¹² (גסות שלמה), ועוף הוא נפש השכלית שהיא ממדריגות עליונות דנוגה¹² (דקות שלמה), שלכן היא ממוצעת¹³ בין נפש הבהמית ונפש האלקית¹². וזהו שהעוף פורח באויר (מזמן לזמן), דיש לבאר זה בשני אופנים. שהפריחה באויר (דהעוף) היא מצד נפש השכלית עצמה. כי טבע השכל (גם השכל דנפש השכלית הגם שהוא שכל טבעי, שכל דנוגה, מכל מקום, כיון שהוא שכל, טבעו) הוא להיות נמשך למה שלמעלה ממנו¹⁴. ועוד ענין בזה, שעל ידי ההתלבשות דנפש האלקית בנפש השכלית, יכולה היא להשיג עניני אלקות שלמעלה מעולם. אלא שגם אז היא רק מסכימה להשגה דנפש האלקית אבל היא נשארת במהותה – שכל אנושי¹⁵.

ויש לומר, דזה ששמירת בהמות הוא גם בחצר שאינו מקורה ושמירת העופות הוא דוקא בחצר מקורה (אף שעופות הם בדקות יותר), כי דקות דנוגה אינו ניכר כל כו', ולכן צריך לשמירה יתירה. ולהוסיף, דכמו שבגשמיות, הטעם על זה שהעופות אינם נשמרים בחצר שאינו מקורה הוא לפי שיכולים לפרוח (על גבי המחיצות), על דרך זה הוא ברוחניות, דזה שנפש השכלית צריכה לשמירה יתירה הוא לפי שיש בה התכונה דפריחה באויר. והיינו, דכיון שהשכל דנפש השכלית נמשך למה שלמעלה ממנו [ויתירה מזו, שהוא משיג (על ידי התלבשות נפש האלקית בנפש השכלית) עניני אלקות שלמעלה מעולם], לכן, בכדי למצוא הרע שבשכל הוא דוקא על ידי ההתבוננות שאלקות הוא מופלא משכל אנושי [היינו שגם הענינים דאלקות המושגים בשכל אנושי, אין השכל משיג אותם כמו שהם לאמיתתם, כי כיון שהם אלקות, הרי הם בלי גבול, וכמו שהשכל תופס אותם, בהכרח שהוא מגבילם]¹⁶, ועל ידי שנפש השכלית (עוף) מרגישה הפלאות אלקות שלמעלה מהשכל, מקורה בגג, על ידי זה נתברר דקות הרע שבה¹⁷, נשמרת.

(9) חולין כז, ב.
 (10) ראה לקו"ש ח"ד ע' 1294 ואילך.
 (11) פרש"י חולין שם ד"ה מן היבשה.
 (12) סה"מ היש"ת ע' 93. היתש"ב ע' 107.
 (13) לקוטי תורה בחוקותי מז, ג. קיצורים והערות לתניא ע' פו. ובכ"מ.
 (14) ראה סה"מ היש"ת שם ע' 94.
 (15) ראה סה"מ היש"ת שם ע' 107-8.
 (16) וראה לקמן ע' רמ הערה 29, שזהו מהטעמים על זה שגם הענינים דאלקות המושגים בשכל צריכים להיות באופן של אמונה.
 (17) ראה על דרך זה הוספות לתורה אור תשא (קיא, ד).

ג) ועל פי זה יש לבאר זה שהדין שחצרו שאינו מקורה הוא ככרמלית הוא מדברי סופרים, פי שמירת הבהמה (בעבודת האדם) היא בעיקר בנוגע למחשבה דיבור ומעשה, שמצד התאווה דנפש הבהמית אפשר שיכשל באיזה איסור חס ושלום, ושמירת הבהמה היא על ידי שגודר את החצר (המקום שבו נמצאת הבהמה) במחיצות, היינו שלא לעשות מה שהוא רוצה ורק מה שצריך לעשות¹⁸. ושמירת העוף (בעבודת האדם) שהוא בנוגע לדקות דנוגה (כנ"ל) הוא בעיקר בנוגע לכחות הפנימיים, שכל ומדות. שמצד הישות והגאונה שבו¹⁹ (מזה שהוא בעל שכל, ראית איש חכם בעיניו²⁰), אין מספיק שגודר את החצר במחיצות, פי גם כשהוא מוגדר בהמשכה דיבור ומעשה שלו, ועד שהוא בדרגת בינוני שלא עבר עבירה מימיו²¹, מכל מקום, מצד הגאונה והגסות שבו, השכל והמדות שבו הם בגסות, ולכן צריך שהחצר שלו יהי מקורה בגג, שיורגש בו הפלאה האלקות כנ"ל. וכיון שהעיקר הוא המעשה²², לכן, מדאורייתא גם חצר שאינו מקורה הוא רשות היחיד, יחידו של עולם, אלא שמדברי סופרים [שענינם הוא להגבי ולהעלות את האדם, שיהי כלי לאלקות גם מצד שכלו ומדותיו²³], בכדי שהאדם יהי רשות היחיד ליחידו יתברך הוא על ידי שמקורה בגג.

ד) והנה כיון שהשכל דנפש השכלית מצד עצמו הוא בחינת יש, ויתירה מזה שהוא מקליפת נוגה, לכן, גם לאחר שהשכל דנפש השכלית משיג ריחוק הערך שלו לגבי אלקות [שההשגה שלו בהענינים דאלקות היא בהגבלה ובהגשמה ואינו משיג את הענינים כמו שהם לאמיתתם], שעל ידי זה היא באה לידי ביטול, הביטול שלה אינו בערך כלל להביטול דנפש האלקית. דבנפש האלקית, הביטול שלה היא בעצם מציאותה, ובנפש השכלית, הביטול שלה היא דבר נוסף על מציאותה, ובעצם היא בחינת יש. וזהו שגם חצר המקורה בגג הוא חצר שהוא מקום שבו נמצאים בעלי חיים (כנ"ל סעיף ב) ולא דירת אדם, פי אדם בגימטריא מ"ה²⁴ הוא הביטול דנפש האלקית שנקראת אדם על שם אנמה לעליון²⁵, מה שאין כן הביטול דנפש הבהמית ודנפש השכלית שהוא ביטול היש, הוא בחינת חי שלמטה מאדם.

והנה גם בהביטול דנפש האלקית, שתי מדריגות בכללות. דהנה ידוע²⁶ שבכדי ששנפש האלקית תפעול בנפש הבהמית ובנפש השכלית הוא על ידי שהשכל

18 (ראה סה"מ תרפ"ח ע' נג. ובכ"מ).

19 (בלקוטי תורה צו יג, ג, שישות וגאווה הוא מקור לכל מיני רע, הן בנוגע למעשה בפועל והן בנוגע לכחות הפנימיים – ראה בארובה סה"מ היתש"ב ע' 25 ואילך. ובכ"מ. ולכן שמירת העופות הוא על ידי שני הענינים: לגדור מחיצות וקירוי גג.

20 (משלי כו, יב).

21 (תניא רפ"ב).

22 (אבות פ"א מ"ז).

23 (שהם עיקר האדם, מה שאין כן המחדומ"ע הם רק "לבושים" (תניא רפ"ד. ובכ"מ).

24 (נסמן לעיל ע' קיז הערה 29. ולהעיר מביאווה"ז שבהערה 6, שבית שייך לאדם בגימטריא מ"ה, וחצר לבהמה בגימטריא ב"ן (נסמן לעיל שם הערה 27).

25 (נסמן לעיל ע' קיט הערה 49).

26 (סה"מ היתש"ח ע' 14 ואילך. הישי"ת ע' 45 ואילך. ובכ"מ).

והמדות דנפֿש האלקית באים במדידה והגבלה באופן שיהיו שייכים לנפֿש השכלית וגם לנפֿש הבהמית, ועד שמתלבשים בהשכל והמדות דנפֿש השכלית ונפֿש הבהמית. ונמצא, שבהשכל ומדות דנפֿש האלוקית, שתי מדריגות. כמו שהם מצד עצמם וכמו שנתלבשו בנפֿש השכלית והבהמית. ועל פי המבואר במקום אחר²⁷ דהפֿח שיש בנפֿש האלוקית לפעול בירור וזיכוף נפֿש הבהמית הוא לפי שנפֿש האלוקית היא אלקות בעצם מהותה, יש לומר, שגם בהשכל ומדות דנפֿש האלוקית כמו שנתלבשו בנפֿש הבהמית שני הענינים. דבגילוי (כמו שהן לגבי נפֿש השכלית והבהמית) הם במדידה והגבלה, והביטול שלהם הוא דוגמת ביטול היש²⁸ (שלקן הם פועלים בנפֿש השכלית והבהמית), ובפנימיות הם אלקות²⁹, והביטול שלהם הוא ביטול במציאות.

ה) ויש לומר, שד' ענינים הנ"ל – שתי הדרגות דחצר שהם הירור דנפֿש הבהמית והשכלית, ושני הענינים בהפחות דנפֿש האלקית כמו שהם בגילוי וכמו שהם בעצם מהותם – הם דוגמת ד' העולמות אצילות בריאה יצירה עשי'. והענין הוא, דעשי' ויצירה הם מציאות, ובריאה היא רק אפשרות המציאות, ואצילות היא אפיסת המציאות³⁰. ומהחילוקים שבין עשי' ויצירה (מציאות) לבריאה (אפשרות המציאות) הוא, שהביטול שבעשי' ויצירה הוא ביטול היש³¹, דכיון שעשי' ויצירה הם מציאות, הביטול שבהם הוא דבר נוסף על מציאותם. והביטול שבבריאה, שהיא רק אפשרות המציאות, הוא ביטול במציאות³¹, היינו שכל מציאותו הוא ביטול³². וזהו³³ שייצירה הוא מדור המלאכים שעבודתם בדחילו ורחימו טבעיים, ובריאה הוא מדור נשמות הצדיקים שעבודתם היתה בדחילו ורחימו שכליים (וגם המלאכים שעבודתם בדחילו ורחימו שכליים מקומם הוא בבריאה)³⁴, כי דחילו ורחימו טבעיים הם הטבע (המציאות) של הנברא, ודחילו ורחימו שכליים הוא

27) סה"מ ה"תש"ח שם ע' 17. ובכ"מ.

28) ראה להלן בשוה"ג להערה 31.

29) בסה"מ ה"תש"ח שם ע' 22, דעבודת הנשמה לברר את נפש הבהמית היא בחינת חיות המתפשט בגוף, ועבודת הנשמה

עצמה היא בחינת חי בעצם. וראה ד"ה תפלה למשה ה"תשכ"ט ס"ז (לקמן ח"ד ע' מב), דזה שהחיות המתפשט בכחו להחיות את הגוף הוא לפי שהמהות והעצם שלו הוא בחינת חי בעצם.

30) ראה בארוכה סה"מ תרפ"ו ע' כח ואילך. תרצ"ט ע' 222 ואילך. ובכ"מ.

31) סה"מ ה"תש"ז ע' 118 ואילך.

ברוב המקומות, שביטול במציאות הוא באצילות וביטול היש הוא בכ"ע. ויש לומר, שהחילוק בין "ביטול היש" ל"ביטול במציאות" אפשר לפרש בשני אופנים: (א) "ביטול היש" הוא שבעצם הוא יש והביטול הוא דבר נוסף על מציאותו, ו"ביטול במציאות" הוא שהביטול הוא בעצם מציאותו – וענין זה ד"ביטול במציאות" שייך גם בבריאה, ראה בארוכה סה"מ ה"תש"ז שם. (ב) "ביטול היש" הוא שהביטול עצמו הוא בחינת "יש", לפי שהוא בא מצד מציאותו (ההשגה וההרגש) של הנברא, ו"ביטול במציאות" הוא שהביטול הוא מצד האלקות, שלכן הוא ביטול אמיתי – ובנוגע לענין זה, הביטול שבבריאה הוא ביטול היש, להיותו בא מצד השגת הנבראים*.

32) כ"ה בסה"מ שם ע' 119.

33) ראה על דרך זה לקו"ש ח"ו ע' 116 ואילך.

34) תניא פל"ט.

(* ועל דרך זה הוא בהשכל והמדות דנפֿש האלוקית כמו שמלובשים בנפש הבהמית, שהביטול שלהם הוא (לא) שמאיר בהם הענין דהוא לבדו ואין זולתו כמו שהוא מצד אלקות, אלא) לפי שכן נרגש בהשכל והמדות דהנשמה (שלכן פועל זה על נפש הבהמית); אבל הרגש זה אינו דבר נוסף עליהם, כי ענינם של השכל ומדות דנפֿש האלוקית הוא (לא שכל ומדות סתם, אלא) השגת אלקות והרגשת אלקות.

שְׁהִיאֵהָבָה וַיִּרְאֶה הֵם לֹא מִצַּד טָבְעוּ וּמְצִיאוֹתוֹ אֲלֵא לְפִי שְׁהֶעֱנִין הָאֱלֹקִי שְׁהִשְׁיֵג מְחִיִּיב שְׁצָרִיךְ לְאֵהוּב אֶת ה' וְלִירֵא מִמֶּנּוּ. אֲלֵא³³ שְׁאֵף עַל פִּי כּוּ, כִּינּוּן שְׁבִבְרִיאָה הוּא עֲנִין הַשְּׁגָה, וְהַבִּטּוּל שְׁבִבְרִיאָה הוּא מִפְּנֵי שְׁהִשְׁכַּל מְחִיִּיב שְׁלִגְבֵי אֱלֹקוֹת אִין מְקוֹם לְמְצִיאוֹת, הָרִי גַם הַבִּטּוּל הוּא מְצִיאוֹת, וְאַמִּיתִית הָעֲנִין דְּבִטּוּל בְּמְצִיאוֹת הוּא בְּאַצִּילוֹת, שְׁהַבִּטּוּל בְּאַצִּילוֹת הוּא לֹא מִצַּד הַשְּׁגָת הַשְּׁכַל אֲלֵא מִצַּד הָאֱלֹקוֹת, שְׁהוּא לְבָדוּ הוּא וְאִין זוּלָתוֹ. וְלִכֵּן בְּעוֹלָם הָאַצִּילוֹת אִין שְׁיִיךְ הַמְצִיאוֹת דְּמִלְאָכִים³⁵ (גַם לֹא מִלְאָכִים שְׁכֻלִים), וְעוֹלָם הָאַצִּילוֹת הוּא מְדוּר לְצַדִּיקִים הַגְּדוֹלִים שְׁהִיוּ בְּכַחֲנִית מְרַפָּה שְׁלִמְעָלָה מִהַשְּׁכַל³⁶, בִּטּוּל בְּמְצִיאוֹת. וְהֵגַם שְׁגַם בְּאַצִּילוֹת יֵשׁ עֶשֶׂר סְפִירוֹת (שְׁכַל וּמְדוּת), הָרִי הַסְּפִירוֹת דְּאַצִּילוֹת אִינָם מְצִיאוֹת (לְעֶצְמָם) כָּלֵל, דְּאִיהוּ וְחִוְהִי חַד אִיהוּ וְגִרְמוֹהִי חַד³⁷.

וְזֵהוּ שְׁד' עֲנִינִים הַנ"ל שְׁבַעֲבוּדַת הָאָדָם הֵם דּוּגְמַת ד' הָעוֹלָמוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂי', דְּהַבִּטּוּל בְּנֶפֶשׁ הַבְּהֵמִית וּבְנֶפֶשׁ הַשְּׁכֻלִית, שְׁהַבִּטּוּל הוּא דְּבַר נוֹסֶף עַל מְצִיאוֹתָם, הוּא עַל דְּרָף הַבִּטּוּל דְּעֲשִׂי' וַיְצִירָה. [וְלִהוֹסִיף, דְּזֵה שְׁחָצֵר צָרִיךְ שְׁמִירָה הוּא לְפִי שְׁעֲשִׂי' וַיְצִירָה הֵם מְצִיאוֹת, וְלִכֵּן הַדְּבָרִים שְׁנִשְׁתַּלְשְׁלוּ מֵהֵם צָרִיכִים שְׁמִירָה. וְעֲנִין חֲצָרִיךְ לְשׁוֹן רַבִּים הוּא, כִּי הָעֲבוּדָה שְׁמִצַּד עוֹלָם הָעֲשִׂי', עֵינְרָה הוּא מַעֲשֵׂה בְּפוּעֵל, שְׁלִזָה מְסַפִּיק הַשְּׁמִירָה שְׁעַל יְדֵי מְחִיצוֹת – חֲצָר שְׁאִינוּ מְקוֹרָה, וְהָעֲבוּדָה שְׁמִצַּד יְצִירָה עֵינְרָה הוּא מְדוּת, שְׁלִזָה צָרִיךְ הַשְּׁמִירָה דְּגַג – חֲצָר מְקוֹרָה]. וְהַשְּׁכַל וְהַמְדוּת דְּנֶפֶשׁ הָאֱלֹקִית שְׁמִתְלַבְּשִׁים בְּנֶפֶשׁ הַבְּהֵמִית, שְׁהַבִּטּוּל שְׁבֵהֵם אִינוּ דְּבַר נוֹסֶף עַל מְצִיאוֹתָם אֲבָל הוּא דּוּגְמַת בִּטּוּל הַיֵּשׁ – הוּא עַל דְּרָף הַבִּטּוּל דְּבְרִיאָה, וְהַבִּטּוּל דְּנֶפֶשׁ הָאֱלֹקִית עֶצְמָה (כּוֹלֵל גַם הַבִּטּוּל דְּדַרְגַּת הַנְּשֻׁמָה הַמְּלוּבָשֶׁת בְּנֶפֶשׁ הַבְּהֵמִית כְּמוֹ שְׁהִיא בְּפִנְיִמְיוֹתָהּ) שְׁהוּא בִּטּוּל בְּמְצִיאוֹת – הוּא עַל דְּרָף הַבִּטּוּל דְּאַצִּילוֹת.

ו) וְזֵהוּ בְּקַדְמִיתָא חֲצָרִיךְ לְבַתֵּר בֵּיתֵךְ וּלְבַתֵּר הַיְכָלֵךְ, בְּקַדְמִיתָא חֲצָרִיךְ (לְשׁוֹן רַבִּים, חֲצָר שְׁאִינוּ מְקוֹרָה וְחֲצָר מְקוֹרָה) הוּא הַבִּירוּר וְהַזִּיכּוּף דְּנֶפֶשׁ הַבְּהֵמִית וְנֶפֶשׁ הַשְּׁכֻלִית, שְׁגַם לְאַחֲרֵי הַבִּירוּר וְהַזִּיכּוּף שְׁלֵהֵם הֵם בְּדַרְגַּת בְּעֲלֵי חַיִּים. לְבַתֵּר בֵּיתֵךְ הוּא גִילּוֹי נֶפֶשׁ הָאֱלֹקִית כְּמוֹ שְׁמִתְלַבְּשֶׁת בְּנֶפֶשׁ הַשְּׁכֻלִית וְהַבְּהֵמִית, שְׁהַבִּטּוּל שְׁלֵהָ הוּא דּוּגְמַת הַבִּטּוּל שְׁבִבְרִיאָה. וְנִקְרָא בֵּית, כִּי כְּמוֹ שְׁבִית הוּא מְקוֹם מוֹשֵׁב הָאָדָם כְּמוֹ שְׁכַתוֹב³⁸ כְּתַפְאֶרֶת אָדָם לְשִׁבְתָּ בֵּית, כִּי עוֹלָם הַבְּרִיאָה (עוֹלָם הַכֶּסֶף³⁹) הוּא מְקוֹם מוֹשֵׁב אָדָם הָעֲלִיּוֹן, שְׁעֵינְרָ דִּירְתוֹ שְׁל אָדָם הָעֲלִיּוֹן בְּנִבְרָאִים⁴⁰ הוּא כְּשֶׁהַבִּטּוּל שְׁלֵהֵם לְאֱלֹקוֹת הוּא בְּאוֹפֵן שְׁזֵה (הַבִּטּוּל) הוּא כָּל מְצִיאוֹתָם. וּלְבַתֵּר

35 (ראה הקדמת פע"ח בסופה "מי נתן מלאך כו' באצילות".

36 (תניא פל"ט (גג, א).

37 (תקו"ז בהקדמה. ע"ח שער מז (שער סדר אצילות בריאה יצירה עשיה) פי"ב.

38 (ישע"י מד, יג.

39 (פרדס שער טז (שער אצילות בריאה יצירה עשיה) פ"ג. ע"ח שער מו (שער כסא הכבוד) פ"א. שם פ"ה. שער מז (שער סדר

אצילות בריאה יצירה עשיה) פ"ה. דרושים נחמדים למהר"ם ש"ף (בסוף מס' חולין) ד"ה ההפרש שבין ישראל למלאכים.

40 (היינו שגם לאחר הביטול שלהם הם בגדר מציאות.

היכלה הוא גילוי הנשמה שלמעלה מהתלבשות בנפש הבהמית (כולל גם הפנימיות דורגת הנשמה המלובשת בנפש הבהמית), שהביטול שלה הוא ביטול במציאות כהביטול דאצילות⁴¹. ונקרא היכלה, דענן היכלה הוא כמו שכתוב⁴² והוי' בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ, שלגבי הוי' בהיכל קדשו מתבטל (הס) כל ענן המציאות (כל הארץ), ועד שאין שייך גם אפשרות המציאות.

ז) וזהו שקודם ברית מילה אומרים הפסוק אשרי תבחר ותקרב גו', כי די העולמות אצילות בריאה יצירה עשירי הם בכלל סדר ההשתלשלות, ומילה היא למעלה מהשתלשלות. וכמאמר רז"ל⁴³ על הפסוק⁴⁴ למנצח על השמינית על מילה שניתנה בשמיני, ומבואר בלקוטי תורה (דיבור המתחיל למנצח על השמינית⁴⁵) דזה שהשירה של דוד היתה על זה שמילה ניתנה בשמיני, הוא, כי שמיני הוא בחינת אדם קדמון שלמעלה מאצילות⁴⁶. ולכאורה יש להוסיף, דמילה היא למעלה לא רק מד' העולמות אלא גם מד' האותיות דשם הוי' (לשון מהוה⁴⁷) שמהם מתהווים ד' העולמות⁴⁸. וכמו שכתוב בתורה אור⁴⁹ על פסוק⁵⁰ מי יעלה לנו השמימה, שהוא ראשי תיבות מילה וסופי תיבות הוי'⁵¹, דזה שמילה הוא ראשי תיבות והוי' הוא סופי תיבות הוא לפי שמילה היא למעלה מהוי'. אבל בכדי שתהי' המשכת הגילוי שלמעלה מהשתלשלות על ידי המילה, צריך להיות תחלה השלימות דהשתלשלות, כמאמר רז"ל⁵² כדי שיעבור עליו שבת אחת, דשבת הוא השלימות דהשתלשלות ועל ידי זה אפשר להגיע להגילוי שלמעלה מהשתלשלות (מילה בשמיני). ויש לומר, דזהו מה שכתוב⁵³ התהלך לפני ויהי תמים, שבתחלה צריך להיות ויהי אותיות הוי' ועל ידי זה באים אחר כך לבחינת תמים, הגילוי שעל ידי מילה. ולכן אומרים קודם הברית הפסוק אשרי תבחר ותקרב ישפון חצריך נשבעה בטוב ביתך קדוש היכלה [וגם בלילה שלפני הברית (שאז הוא התחלת ההכנה להברית) נוהגים ללמוד מאמר הזה על פסוק זה⁵⁴], כי העבודה כדי הענינים שבפסוק זה שהם כנגד ד' העולמות וד' אותיות שם הוי' היא ההכנה והפלי להגילוי שלמעלה מהשתלשלות.

41) ועל פי זה יומתק לשון הכתוב "בטוב ביתך קדוש היכלך", כי הביטול שבבריאה הוא מצד השגה – ההרגש שאלקות הוא טוב, והביטול שבאצילות הוא מצד האלקות למעלה מהשכל – קדוש היכלך, קדוש ומובדל.
 42) חבקוק ב, כ.
 43) מנחות מג, ב.
 44) תהלים יב, א.
 45) תזריע כ, ד ואילך.
 46) ולהעיר, שגם בספירות, שמיני היא ספירת הבינה, דבבינה הוא גילוי עתיק ועד שהבינה עצמה נקראת בשם עתיקא (ראה ספר הליקוטים – דא"ח צ"צ ערך בינה ע' קלא ואילך. ושי"נ).
 47) שעהויה"א רפ"ד. וראה זח"ג רנז, סע"ב. פרדס שער א (שער עשר ולא תשע) פ"ט.
 48) ראה לקוטי תורה מסעי זה, א.
 49) לך לך ד"ה בעצם היום הזה נמול אברהם וגו' (יג, סע"ב ואילך).
 50) נצבים ל, יב.
 51) תקו"ז תיקון כב (סה, ב, סו, א). תיקון ע (קלא, רע"א).
 52) ראה זח"ג מד, א (ברע"מ). ויק"ר פכ"ז, י. וראה לקוטי תורה תזריע שם כא, א.
 53) לך לך יז, א.
 54) כמבואר בסידור בית יעקב (להר"י עמדין). ובכ"מ.

MAAMAR ACHREI TIV'HAR - KOUNTRASS 18 NISSAN 575

26 'HECHVAN 5716

Adaptation et traduction libre

1.

« Heureux soit celui que Tu choisis et que Tu rapproches, il résidera dans Tes cours, il se rassasiera des bienfaits de Ta maison, de la sainteté de Ton palais. »

Ce verset est récité avant la circoncision, ainsi que cela est rapporté dans le Sidour au chapitre de la circoncision. La source à cela est un écrit du Zohar qui dit « les premiers 'Hassidim etc., lorsqu'ils apportaient leur enfant en sacrifice (c'est-à-dire la circoncision), ouvraient la cérémonie en disant le verset « heureux soit celui que Tu choisis et que Tu rapproches, il résidera dans Tes cours etc. » ». [Bien selon le Zohar, cette coutume était pratiquée par les anciens 'Hassidim etc. (ce qui est un niveau très élevé), l'Admour Hazaken l'a quand même écrit dans son Sidour qui est destiné à l'utilisation de tous.]

Voici l'explication du lien qu'il y a entre ces versets et la circoncision : dans ce verset, son dénombrées quatre catégories différentes : « Tes cours » au pluriel, ce qui signifie qu'il y a deux sortes de cour, « Ta maison », « Ton palais ». Ces catégories sont citées dans le verset depuis les niveaux inférieurs jusqu'aux niveaux supérieurs, ainsi que cela est rapporté dans le Zohar : « il y a tout d'abord « Tes cours », ensuite « Ta maison » puis « Ton palais », l'un étant plus profond que l'autre, l'un étant plus élevé que l'autre ». Il y a lieu de dire que ces quatre catégories sont semblables aux quatre mondes « Atsilout, Beria, Yétsira, Assiya » (ainsi que nous le verrons dans le chapitre 6). La raison pour laquelle on dit ce verset avant la circoncision est car la circoncision nous permet d'attirer des niveaux supérieurs à l'enchaînement des mondes, mais pour que cela soit possible, il faut tout d'abord que l'enchaînement des mondes (les quatre mondes) soit parfait, comme nous le verrons plus tard (chapitre 7).

2.

Voici la différence qu'il existe entre une cour et une maison : une maison est la résidence d'un être humain tandis qu'une cour est l'endroit où se trouvent les animaux et les oiseaux, ainsi que la Michna le rapporte « s'il place des animaux dans la cour... ou s'il élève des poulets ». Dans la cour même, il existe deux sortes : une cour recouverte et une cour découverte. La différence entre ces deux cours a également un impact dans la Hala'ha car une cour découverte (lorsque l'on peut y semer plus de deux Séa de récoltes) selon la Torah est considérée comme un domaine privé. Ce sont les Sages qui ont mis une barrière et qui l'on considérée comme « Carmélite » car au vu de sa grandeur, elle peut ressembler à un domaine public, tandis qu'une cour recouverte est considérée comme un domaine privé même selon les Sages. La différence

est la suivante : on peut préserver des animaux même dans une cour découverte [il faudra tout simplement que la cour soit entourée de quatre murs], en revanche, des oiseaux (qui eux peuvent voler au-delà des murs) ne peuvent être gardés que dans une cour recouverte précisément.

Il y a lieu d'expliquer cela en se basant sur l'enseignement du Talmud suivant : « l'animal vivant sur terre a été créé à partir de la terre. C'est la raison pour laquelle il faut lui couper les deux signes pour le rendre apte à la consommation etc. Les oiseaux ont été créés à partir de la boue. C'est la raison pour laquelle il suffit de leur couper un seul signe pour les rendre apte à la consommation ».

Il est expliqué à d'autres endroits que l'animal – qui a été créé de la terre et c'est d'ailleurs la raison pour laquelle il a une vitalité solide et forte – fait allusion à l'aspect de l'âme animale qui est fort et grossier. C'est la raison pour laquelle il faudra lui couper deux signes pour la rendre apte à la consommation.

En revanche, l'oiseau, qui a été créé de la boue, c'est-à-dire d'un mélange d'eau et de terre, fait allusion à un aspect plus fin de l'âme animale. C'est la raison pour laquelle la coupure d'un seul signe suffit.

De manière plus détaillée :

L'animal représente l'âme animale elle-même qui provient des niveaux les plus bas de la dimension de Noga (son aspect le plus grossier).

L'oiseau représente l'âme intellectuelle qui fait partie des niveaux supérieurs de la dimension de Noga (son aspect le plus fin). C'est la raison pour laquelle elle est un intermédiaire entre l'âme animale et l'âme divine.

L'oiseau a la capacité de voler dans les airs (de temps à autres) pour deux raisons :

1. La raison pour laquelle l'oiseau vole dans les airs provient de la nature même de l'âme intellectuelle. En effet, la nature de l'intellect (même l'intellect naturel qui provient des dimensions de Noga reste toutefois de l'intellect et c'est pour cela que sa nature) est d'être toujours attiré vers ce qui lui est supérieur.
2. Lorsque l'âme divine s'habille dans l'âme intellectuelle, celle-ci a la capacité de percevoir des notions divines qui sont au-delà des limites du monde. Elle ne fait cependant qu'accepter et adhérer aux perceptions de l'âme divine, et garde toutefois son identité propre, c'est-à-dire un intellect humain.

Il y a lieu d'expliquer de la manière suivante la raison pour laquelle il suffit d'une cour non recouverte pour garder un animal tandis que pour garder les volatiles, il faut précisément une cour recouverte (bien que les oiseaux soient plus fins) : en effet, la finesse de la dimension de Noga n'est pas tout à fait visible et c'est pour cela qu'elle demande une garde renforcée. Il y a lieu d'ajouter que de la même manière que matériellement, des oiseaux ne peuvent pas être gardés dans une cour non recouverte car ils ont la possibilité de voler (au-delà des murs), il en

est de même spirituellement en ce qui concerne l'âme intellectuelle qui doit être gardée encore plus car elle a la capacité de « voler dans les airs », c'est-à-dire qu'elle est attirée vers ce qui lui est supérieur. [Plus encore, lorsqu'elle perçoit (lorsque l'âme divine s'habille dans l'âme intellectuelle) des notions divines qui sont au-dessus du monde]. C'est la raison pour laquelle trouver le mal qui se trouve dans l'intellect ne peut passer qu'à travers une méditation du divin qui est au-delà de la capacité de perception humaine [cela signifie que même les sujets divins perceptibles par l'intellect humain ne sont pas perçus tels qu'ils sont véritablement puisqu'ils sont divins. Ils sont donc illimités. L'intellect va devoir les appréhender en fonction de ses limites et il va donc devoir limiter la perception pour pouvoir ensuite la comprendre]. Lorsque l'âme intellectuelle (symbolisée ici par l'oiseau) ressent l'aspect extraordinaire du divin au-delà de l'imaginable, à ce moment-là, « il est recouvert par un toit », ce qui signifie que le mal qui est présent de manière fine chez lui se raffine, « elle est gardée ».

3.

On peut ainsi expliquer la raison pour laquelle la loi stipule qu'une cour qui n'est pas recouverte a le statut de « Carmélite ». Il s'agit d'un endroit dans lequel l'interdiction de porter a été instauré par nos Sages.

En effet, « garder un animal vivant sur terre » (dans le service de l'homme) concerne principalement la pensée, la parole et l'action. Les désirs de l'âme animale donnent la possibilité qu'une personne puisse trébucher, D. nous en préserve. Garder cet animal signifie de barricader la cour (l'endroit où se trouve l'animal) avec des murs, c'est-à-dire de ne pas faire ce que l'on veut mais seulement ce qui est nécessaire.

« Garder l'oiseau » (dans le service de l'homme), dit à propos de l'aspect le plus fin de Noga (ainsi que cela a été expliqué plus haut), concerne principalement les facultés et forces profondes, c'est-à-dire l'intellect et l'émotion.

L'égo et la prétention qui se trouvent en chaque personne (du fait qu'elle ressent qu'elle est un intellectuel, « tu as vu un homme sage à ses yeux ») provoque l'insuffisance de barricader la cour « avec des murs », puisque même lorsque la pensée, la parole et l'action sont préservées, jusqu'à même atteindre le niveau de Bénoni « qui n'a jamais transgressé aucun interdit tout au long de sa vie », il se peut toutefois que par la prétention et la grossièreté se trouvant en elle, son intellect et son émotion soient grossiers. C'est pour cela que cette cour a besoin d'être « recouverte d'un toit », c'est-à-dire ressentir l'aspect extraordinaire du divin, ainsi que cela a été expliqué plus haut.

L'essentiel dans ce monde est la dimension de l'action. C'est pourquoi d'après la Torah, une cour qui n'est pas recouverte est considérée comme un domaine privé « relié à l'Unique du monde ». Cependant, d'après nos Sages [dont la fonction est d'élever chacun d'entre nous afin d'être des réceptacles pour le divin, également en ce qui concerne l'intellect et les émotions], afin que l'homme lui-même puisse être un domaine privé, c'est-à-dire n'être dédié qu'à l'Unique, Dieu béni soit-Il, il est nécessaire que la cour soit recouverte d'un toit.

4.

Puisque l'intellect de l'âme intellectuelle a de l'égo, plus encore, puisqu'elle provient de la dimension de l'écorce de Noga, c'est la raison pour laquelle même lorsqu'elle ressent son éloignement sans commune mesure avec le divin [sa perception dans les choses divines reste limitée et ne vient que sous forme matérialisée et elle ne perçoit donc pas les choses telles qu'elles le sont véritablement], ce qui l'amènera à s'annuler, son annulation restera toutefois sans commune mesure avec l'annulation de l'âme divine. En effet, l'annulation de l'âme divine fait partie de l'essence de son existence alors que l'annulation de l'âme intellectuelle est un ajout venu se greffer à son existence puisque dans son essence, elle a de l'égo.

C'est la raison pour laquelle une cour « recouverte d'un toit » est un espace où se trouvent des animaux (ainsi que cela a été expliqué dans le chapitre deux) et non pas la résidence d'un humain. En effet, un être humain se dit « Adam » de la valeur numérique 45, ce qui exprime l'annulation de l'âme divine. Elle s'appelle d'ailleurs « Adam » qui est de la même étymologie que « Adamé », ressembler. En effet, l'homme ressemble à D. Qui est en haut. En revanche, l'annulation de l'âme animale et de l'âme intellectuelle est l'annulation de l'égo : cela fait donc partie de la catégorie des animaux et non des êtres humains.

Même en ce qui concerne l'annulation de l'âme divine, il existe de manière générale deux niveaux. Il est bien connu que pour que l'âme divine puisse agir sur l'âme animale et l'âme intellectuelle, cela passe à travers la limitation de l'intellect et de l'émotion de l'âme divine afin qu'ils puissent être à la portée de l'âme intellectuelle et de l'âme animale jusqu'à même pouvoir s'habiller dans leur intellect et émotion.

Il se trouve donc que dans l'intellect et l'émotion de l'âme divine, il y a deux niveaux :

1. tels qu'ils existent eux-mêmes sans adaptation
2. tels qu'ils s'adaptent pour s'habiller dans l'âme intellectuelle et dans l'âme animale.

Selon ce qui est expliqué dans d'autres endroits, la faculté et le pouvoir de l'âme divine d'agir pour raffiner l'âme animale est parce que l'âme divine est divine dans son essence. Il y a donc lieu de dire que même en ce qui concerne l'intellect et l'émotion de l'âme divine tels qu'ils se sont habillés dans l'âme animale, il y a deux niveaux :

1. De manière dévoilée (c'est-à-dire tels qu'ils sont perçus par l'âme intellectuelle et l'âme animale), ils sont limités et leur annulation va ressembler à l'annulation de l'égo (c'est d'ailleurs la raison pour laquelle ils ont la capacité d'agir sur l'âme intellectuelle et l'âme animale),
2. Mais dans leur for intérieur, ils ne sont que divinité et leur annulation est une annulation dans l'essence même de leur existence.

5.

Il y a lieu de dire que les quatre notions citées ci-dessus, à savoir les deux niveaux de « cour » qui sont le raffinement de l'âme animale et de l'âme intellectuelle ainsi que les deux notions qui se trouvent dans les facultés de l'âme divine, c'est-à-dire telles qu'elles sont dévoilées et telles qu'elles sont dans l'essence de leur existence, tous ces niveaux sont à l'image des quatre mondes : Atsilout, Beria, Yétsira et Assiya.

Les mondes de Assiya et de Yétsira sont de la dimension d'une existence pourvue d'égo. Le monde de Beria fait quant à lui partie de la dimension d'une existence **potentiellement** pourvue d'égo. Enfin, le monde d'Atsilout n'est pas du tout pourvu d'égo. La différence qui existe entre Assiya et Yétsira (c'est-à-dire des entités pourvues d'égo) et le monde de Beria (un égo sous forme potentielle uniquement) est la suivante :

- L'esprit d'annulation de la dimension d'Assiya et de Yétsira sera d'annuler l'égo dont elles sont pourvues. Puisqu'elles sont pourvues d'égo de manière naturelle, l'annulation sera donc un rajout qui viendra se greffer sur leur existence naturelle.
- En revanche, l'annulation de la dimension de Beria, qui n'a d'existence pourvue d'égo que potentiellement, sera une annulation qui fait partie de son existence et non un rajout sur son existence naturelle.

C'est la raison pour laquelle il est écrit que dans la dimension de Yétsira résident des anges dont le service consiste à être animés d'amour et de crainte naturels pour D., tandis que le monde de Beria se trouve être la résidence des âmes des Justes dont le service a été de développer de l'amour et de la crainte pour D. qui découlent de l'intellect (d'ailleurs, les anges dont le service est de développer de l'amour et de la crainte qui découlent de l'intellect se trouvent eux aussi dans le monde de Beria). En effet, l'amour et la crainte naturels sont la nature (l'existence naturelle) d'une créature. En revanche, l'amour et la crainte qui découlent de l'intellect ne sont pas naturels mais ils viennent suite à la perception d'une notion divine qui force la personne à accepter d'aimer Hachem et de Le craindre.

Cependant, puisque dans le monde de Beria, on se trouve dans la dimension de la perception, et l'annulation de Beria provient du fait que l'intellect force à se rendre à l'évidence et reconnaître que rien n'existe par rapport au divin, l'annulation reste alors pourvue d'égo. La véritable annulation est celle d'Atsilout, puisque dans cette dimension, cela ne provient pas d'une perception de l'intellect mais cela provient du Divin Lui-même Qui est Unique, sans rien d'autre en Sa présence.

C'est la raison pour laquelle dans le monde d'Atsilout, il ne peut exister d'anges (même des anges pourvus de facultés intellectuelles). En effet, le monde d'Atsilout est l'endroit de résidence des grands Justes qui ont toujours été « un char » pour D. et qui ont agi au-delà de l'intellect, c'est-à-dire une existence totalement annulée dans son essence, et bien qu'il existe dix sphères (l'intellect et l'émotion) dans Atsilout, ces sphères n'ont pas d'existence propre (pourvue d'égo) puisque « Lui et Sa vitalité ne font qu'Un, Lui et Ses réceptacles ne font qu'Un ».

C'est la raison pour laquelle les quatre notions citées ci-dessus dans le service de l'homme sont à l'image des quatre mondes de Atsilout, Beria, Yétsira et Assiya :

- Il y a l'annulation de l'âme animale et celle de l'âme intellectuelle, qui est un rajout à leur existence naturelle, ce qui ressemble à l'annulation de Assiya et de Yétsira.
[Il y a même lieu d'ajouter que la raison pour laquelle une cour a besoin d'être gardée est parce que les dimensions d'Assiya et Yétsira sont des entités pourvues d'égo et c'est la raison pour laquelle tout ce qui en découle nécessite d'être gardé. Par ailleurs, la raison pour laquelle il est dit « tes cours » au pluriel est car le service du monde d'Assiya est principalement dans l'action. Il suffit donc d'y mettre des murs, comme nous l'avons expliqué plus haut, « une cour qui n'est pas recouverte ». En revanche, le service lié à la dimension de Yétsira concerne principalement l'émotion. C'est la raison pour laquelle pour la préserver, il faut également un toit, « une cour recouverte »].
- L'intellect et l'émotion de l'âme divine qui s'habillent dans l'âme animale, auquel cas leur annulation n'est pas un rajout sur leur existence mais est à l'image de l'annulation d'une entité potentiellement pourvue d'égo, à l'image de l'annulation de la dimension de Beria.
- Et l'annulation de l'âme divine en tant que telle (ce qui englobe également l'annulation du niveau de l'âme divine qui est habillé dans l'âme animale telle qu'elle est dans sa partie profonde), qui est une annulation faisant partie intégrante de sa propre existence, semblable à l'annulation du monde d'Atsilout.

6.

C'est la raison pour laquelle il est dit tout d'abord « Tes cours » et ce n'est qu'ensuite qu'il est dit « Ta maison » et enfin « Ton palais ».

Il y a tout d'abord le niveau des « cours » (une cour non recouverte et une cour recouverte), ce qui consiste à raffiner et à élever l'âme animale et l'âme intellectuelle. Cependant, même après le raffinement, toutes deux restent du niveau de la catégorie des animaux.

Vient ensuite « Ta maison », ce qui est le dévoilement de l'âme divine telle qu'elle s'habille dans l'âme intellectuelle et l'âme animale, l'annulation qui est reliée au niveau de Beria. Ce niveau se nomme « la maison » car la maison est l'endroit principal de résidence d'une personne, ainsi que le verset dit « comme la beauté d'un homme qui réside dans sa maison ». Il en est de même pour le monde de Beria, « le monde du Trône », l'endroit où « l'Homme Supérieur » S'assoit. La principale résidence de l'Homme Supérieur parmi les créatures est lorsque leur annulation au Divin transcende toute leur existence.

Enfin, il y a « Ton palais » qui est le dévoilement de l'âme divine supérieur au dévoilement lorsqu'elle s'habille dans l'âme animale (cela inclut également la partie profonde de l'âme telle qu'elle est habillée dans l'âme animale). Son annulation est une annulation faisant partie de sa propre existence, à l'image de l'annulation de la dimension d'Atsilout et c'est pour cela qu'elle est appelée « Ton palais ».

« Le palais » est tel qu'il est écrit dans le verset « D. est dans Son saint palais et toute la terre reste muette devant Lui », ce qui signifie que par rapport au dévoilement de « Havaya dans Son saint palais », toute forme d'existence pourvue d'égo, jusqu'à même la possibilité potentielle de cette existence, n'a plus sa place.

7.

C'est la raison pour laquelle avant la circoncision, on dit le verset « heureux soit celui que Tu choisis et que Tu rapproches etc. », car les quatre mondes d'Atsilout, Beria, Yétsira et Assiya, qui représentent l'ensemble du système de l'enchaînement des mondes, y sont représentés, quant à la circoncision, elle est supérieure à la dimension de l'enchaînement des mondes. Ainsi que nos Sages disent sur le verset « celui qui a vaincu à propos du huitième », cela fait allusion à la Mila qui doit être accomplie le huitième jour. Le Likouté Torah explique (dans l'intitulé « Laménatsea'h Al Hachéminith ») que la raison pour laquelle David a composé une louange à propos de la circoncision qui s'accomplit le huitième jour est parce que le huitième provient de la dimension de « Adam Kadmon », l'Homme originel, qui est au-delà d'Atsilout. Il y a même lieu d'ajouter que la Mila n'est pas seulement au-dessus des quatre mondes mais qu'elle est également au-dessus des quatre lettres du nom « Havaya » (Qui signifie « le Créateur ») à l'origine des quatre mondes, ainsi que cela est expliqué dans le Torah Or sur le verset « qui peut nous faire monter au ciel » dont les initiales forment le mot « Mila », circoncision, et dont les lettres finales forment le nom « Havaya ». En effet, le niveau de la circoncision est supérieur à celui d'Havaya. C'est la raison pour laquelle le mot « Mila » se trouve dans les initiales de début de mot et « Havaya » est en allusion dans les fins de mots.

Cependant, afin d'attirer ce dévoilement qui est au-delà du système de l'enchaînement des mondes à travers la circoncision, il faut dans un premier temps que le système de l'enchaînement de monde soit lui-même complet, ainsi que nos Sages disent à propos de la circoncision « afin que passe toute une semaine ». Une semaine représente la perfection du système de l'enchaînement des mondes. Ce n'est qu'à travers cela que l'on pourra enfin atteindre le dévoilement qui est au-dessus de l'enchaînement des mondes (la circoncision qui a été donnée le huitième jour). Il y a lieu de dire que c'est la raison pour laquelle il est écrit à propos de la Mila, lorsque Dieu S'adresse à Avraham, « marche devant Moi et sois intègre ». Au début, il est dit « Véhéyé », et sois, qui est composé des mêmes lettres que « Havaya », et ce n'est qu'ensuite que l'on peut atteindre la dimension de « Tamim », intègre, c'est-à-dire le dévoilement à travers la circoncision.

C'est la raison pour laquelle avant la circoncision, on dit le verset « heureux soit celui que Tu choisis et que Tu rapproches et qui réside dans Tes cours, il se rassasiera des bontés de Ta maison et de la sainteté de Ton palais » [même dans la nuit qui précède la circoncision (ce qui constitue le début de la préparation à la circoncision), on a l'habitude d'étudier dans le Zohar des textes qui sont en lien avec ce verset], car le service des quatre notions de ce verset qui sont parallèles aux quatre mondes et aux quatre lettres du nom « Havaya » est la préparation nécessaire pour être un réceptacle au dévoilement qui est au-dessus de l'enchaînement des mondes.

מז"ט מז"ט !

לזכות הילד הנימול חיל בצבאות ה'

מרדכי בן ר' משה ומרת עדן שיחי'

רוח

נולד כ"ח תמוז ה'תשפ"א

כשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה, לחופה ולמע"ט !

Mazal Tov !

Cette parution est dédiée

En l'honneur de la Brit Mila de

Mordehai ben Eden et Moshé

Rouah Chéï'hyé

